

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всеки петък

Абонаментъ:		Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна	Обявления:
За година	55 лв.		Официални по 2 лв. на кв. сант
За 6 месеца	30 лв.		търговски по споразумение..
Брой 1 лв.	Редакцията: Общинското управление, секретарията.		Брой 1 лв.

ЗНАЧЕНИЕТО НА КЛАНИЦИТЪ за хигиената на месото

Едва ли има нужда да се доказва, какво голямо е значението на кланиците за хигиената на месото и общественото здравеопазване. След прегледа на добитъка за клане на живо, който има за задача да разреши въпроса за здравословното му състояние, т. е. дали бива той да се допусне за клане и консумация, кланицата е първия етап идето започва третирането на месото, като продукт за обществена храна и затова тя трябва да притежава всички необходими хигиенически условия, за запазване на този продукт в хигиеническо отношение. Тя трябва да бъде, така приспособена, щото да запазва месото не само от обикновено измърсяване, но и от всякакви миязми и зарази за които тя би представлявала едно оръжие, ако не бъде хигиенично приспособена. А за да бъде тя такава, необходимо е, да притежава всички условия искани от науката. Въз това отношение трябва да констатираме факта, че варненската кланица притежава най-малко тия условия, построена преди няколко десетолетия, когато за хигиената на месото не се е отдавало почти никакво значение, а на тях се е гледало, като на мръста, където при минимални удобства, може да се извърши клането на добитъка.

Варненската кланица представлява от себе си, едно абсолютно нехигиенично и неподходящо заведение, както за запазване хигиената на месото, така също и здравето

на хората, които работят в нея. Въпреки всички усилия на общинските власти в течение на десетки години, да я приспособят що тоде на тия изисквания, не се е постигало може да се каже почти нищо. Всички хвърляни за ремонт средства, тя и днес представлява, едно нехигиенично заведение, където твърде малко може да се каже, че се постига нищо за хигиената на месото. Поради абсолютната невъзможност да се канализира и добре почиства, тя и днес представлява едно изгъдо на миязми, каквато най-малко трябва да има в един курортен град като Варна.

Наистина отпуснатитъ в последно време средствата за поправките на кланицата, електрическата инсталация, смукателна помпа за изхвърляние на кръвта в морето и пр. внесоха и ще внесат значителни подобрения, но все пак съ това далеч не се създават всички ония условия за които по-горе е дума. защото тя си остава едно старо и прохнало здание, което малко се подава на модернизиране.

Ето защо аз смятам, че една от първите задачи, при стремежа на Общинската управа, да се създаде от града Варна един първостепенен курорт, трябва да бъде преди всичко, постройката на модерна кланица, която само може да даде необходимитъ условия за хигиеническото третира-

ние на месото, което отъ своя страна представлява най-необходимата храна на курорта.

Със постройката на модерна кланица въ Варна, не само Общинската управа ще разреши единъ отъ най-юлюмитѣ въпроси за

хишената на курорта, но ще се дѣне единъ гранитенъ паметникъ, който на вечни времена ще говори на поколенията за добре изпълненъ общественъ дългъ.

Хр. Кр. Мирски
общ. съветникъ

Миналото на Варна и управниците ѝ

второто кметуване на Коста Ранковъ

На 8.VI 1899 г. се конституиралъ новъ общ. съветъ при кметъ К. Ранковъ, помощници: Рачо Бояджиевъ и Ат. Приприяновъ и Съветници: Никола Провадалиевъ, Никола Мутафовъ, Георги Антоновъ, Юрданъ Мирославовъ, Гради Петровъ, Костадинъ Божковъ, Д-ръ В. Парасковъ, П. Апостолиди, Д. Хаджиоглу, Мурадъ Х. Саркизянъ, Хюсюнъ Налбантиглу, Османъ Ефенди Демирджи и Ахмедъ Хаджрчалж.

Секретаръ на общината билъ П. В. Петрановъ.

Кметъ К. Ранковъ е билъ едновременно и нар. представителъ и въ негово отсъствие кметската длъжностъ изпълнявалъ помощника Рачо Бояджиевъ.

На 11.X 1899 г. билъ избранъ за пом. кметъ Р. Антоновъ само за случантъ, при които кметъ е отсъствувалъ.

Заслужаватъ да се споменатъ следнитѣ решения:

На 21.VI 1899 г. — да не се позволява за напредъ построяването на бараки по ул. Сливница и другаде изъ града. Решено било да се предприше на стопанитѣ на имоти по ул. Сливница — да ги оградятъ съ солидни огради.

На 12.VIII с. г. — съ цель да се запази града отъ наводнение — да се направятъ два канала край града: единъ за водитѣ, идващи отъ Кокарджа и Кемеръ-дере, а другия за водитѣ отъ Франга. Решено било първия да минава между болницата, казармитѣ до морето, а вториятъ презъ Максуда за езерото.

На 10.II 1900 г. е решено да се произведе търга за направата канала за водитѣ, които се стичатъ отъ лозята въ м. Кокарджа и Кемеръ-дере. На 9.IX с. г. билъ одобренъ търга за направата на открития каналъ задъ казармата и гробищата, като е било предвидено да се направятъ три дървени моста и 1,9 бентове съ предварителни работи за улесняване залесяването на деретата Кокарджа и Кемеръ-дере. Търгътъ билъ утвърденъ за 146,496.75 лв.

На 28.III 1899 г. — да се поправятъ отъ собственицитѣ на лозята всички пѣтища, които сж биле развалени отъ поройния дѣждъ, падналъ на 11.VIII с. г.

На 2.XII 1899 г. билъ натоваренъ кмета да води преговори за 4 мил. заемъ съ право на командировка въ странство.

На 8.I 1900 г. кметътъ направилъ доклада си по заема и съветътъ му е далъ право да сключи окончателно заема, а на 1.XI с. г. заема, сключенъ отъ Парижъ билъ одобренъ отъ съвета. Този заемъ, както ще се види по-после, е останалъ нереализиранъ.

На 3.I 1900 г. било решено да се сключи заемъ отъ 250,000 лв. за да се изплатятъ: а) похарченитѣ суми за поправка на чешми, улици и пр. повредени отъ наводнението, б) за разходитѣ по постройка на канала и зидане франгенското дере и в) длъжнитѣ суми на разни кредитори, които безпокоели общинската управа и спъвали службата въ общината, като я правели невъможна.

Казва се още въ решението, че разходи били направени необмислено отъ бившия съветъ, който не се е съобразявалъ съ срѣдствата на общината. Такива необмислени разходи се считали: доставката на бандержмски камъни, постройката на телеграфо-пощенска станция и пр.

На 4.I 1900 г. било решено да се допълни решението на съвета отъ 15.XI 1899 год., като било постановено направата на тротуаритѣ по улицитѣ: Пиротска, Сливница и Царъ Борисъ да стане отъ общински срѣдства за смѣтка на стопанитѣ на имотитѣ, отъ които впоследствие да се събере сумата.

На 5.I 1900 г. е било отхвърлено искането да се доставятъ номера за улицитѣ, тъй като е нѣмало кредитъ.

На 24.IX 1900 г. по искане на дирекцията на статистиката е предприето номерирането на сградитѣ.

На 8.I 1900 г. е решено да се отпуснатъ на Ж. Бл. Д-во Майка и на Ж. Д-во Саморазвитие мѣстото между улицитѣ: Венелинъ и Пиротска за построяване стопански училища. На Д-во Майка се отстъпватъ 1000 кв. м. на жгълъ, а на „Саморазвитие“ 768 кв. м. вътрешната частъ. Съ това решение било отмѣнено решението на съвета отъ 4 VIII 1899 г., споредъ което на Д-во Майка се отстъпвало мѣстото между улицитѣ: Драгоманъ и Бдинска. Това последното мѣсто е било искано отъ настоятелството на съществуващото тогава читалище „П. Р. Славейковъ“ но съветътъ не уважилъ това искане.

На 10.II 1900 г. съветътъ е отпусналъ помощъ на учредяващитѣ се въ гр. Варна безплатни трапезарии за народнитѣ и класни училища.

На 23.III с. г. биле опредѣлени за пазарни дни понеделничнитѣ и вторнични дни, вмѣсто неделния день.

На 12.V 1900 г. решено да се отстъпи на католическата мисия въ града въ замѣна на подареното ѝ съ Височайши ферманъ отъ 14.IX 1869 год. едно пространство къмъ лозята „Кокарджа“ за постройка на училище или друго благотворително заведение.

На 25.IX с. г. това решение било отмѣнено, като било опредѣлено друго мѣсто отъ 2585 кв. м. съставляваще $\frac{1}{2}$ отъ квартала предъ народнитѣ училища „Св. Сава“ и „Св. Ангеларии“, но при условие по никакъвъ начинъ да не се строи църква, а ако такава би се построила, мѣстото не ще се смѣта отстъпено.

На 7.VI с. г. е отстъпено на комитета на общ. сиропиталище $\frac{1}{2}$ отъ старата гимназия за помещение на сиропиталището, като на 6.VII с. г. било пояснено, че отстъпването става даромъ, за да може общ. сиропиталище да си построи учебно за целта здание.

На същата дата е решено да се направи тротуара предъ Варнен. Офицерско събрание отъ общината и за смѣтка на общината. За да вземе това решение, съветътъ е взелъ предъ видъ общественото назначение на зданието, както и незадоволителното материално състояние на офицерското събрание.

Все на същата дата е взето решение, съ което е отмѣнено по-раншното решение на съвета отъ 9.II 1899 г. за отстъпване на Б. У. настоятелство мѣсто за параклисъ—църква, като е постановено да се отстъпятъ 5000 кв. м. предъ училището „Св. Сава“ и между улицитѣ „Миладиновска“ и „Балканска“ б. н. (днешната „Св. Петка“).

На 7.VI 1900 г. е опредѣленъ единъ кварталъ въ чертитѣ на Варненската община за раздаване на бѣдни бездомници. За такива се при-

навали беднитѣ, заселени най-малко преди 10 години. Мѣстата се давали съ задължение да се застроятъ въ срокъ една година. Натоварено било техническото отдѣление да смене плана на свободнитѣ въ града мѣста и да избере подходящето за целта, както и да се изработятъ подробнитѣ условия, при които ще се раздаватъ мѣстата.

Съветътъ е решилъ да се раздаватъ мѣста въ чертитѣ на града, защото всѣко разширение на града извънъ чертитѣ щѣло да бжде въ вреда на притежателитѣ на недвижими имоти и на общината въ техническо и хигиеническо отношение. Опредѣлени биле десетъ години за придобиване качество на бездомникъ варненски, защото сж се явявали по-рано случай на експлоатиране съ раздаване на мѣста на новопридошли въ Варна.

На 7.VI 1900 г. е било възложено на инженеръ Хр. Станишевъ да състави поемни условия за отдаване на концесия водоснабдяването и осветлението на града. На 7.VIII с. г. сж удобрени изработенитѣ поемни условия за отдаване на концесия електрическото осветление на града, като е решено на 2.X с. г. да се обяви и търга. На 8.X с. г. е билъ одобренъ търга за отдаване на концесия электр. осветление за срокъ 40 години, като сж биле опредѣлени следнитѣ такси за килоната часъ: за улици, площади и градини по 48 ст., за общински и държавни здания по 55 ст., а за частни здания по 80 ст.

На 7.VIII 1900 г. било решено театралния салонъ, за който се отнасяло решението № 43/1898 г. да се построи на концесионни начала, споредъ плана, одобренъ отъ назначената комисия за преглеждане представенитѣ по конкурсъ проекти. Решено било да се обяви въ чуждестранитѣ вестници.

На 9.IX 1900 г. била опредѣлена граничната линия на лозята отъ къмъ града (подробно описание въ протокола)

На 21.IX 1900 г. е билъ одобренъ търга за поставяне бордюрни камъни въ ул. Преславска и да се уравни ул. Пиротска, за да може да се поставятъ бордюри.

На същата дата било решено да се купи мъртвоносна кола (катафалка), като тия на по-важнитѣ градове.

Нека дадемъ и нѣкои сведения.

На 23.III 1900 год. кметътъ съобщилъ, че на 9.IV с. г. ще се събератъ въ Варна всички съществуващи въ България дружества „Юнакъ“ на първи съборъ.

Предвидъ чистото национално дѣло решено било да се отпуснатъ 3000 лв. за приготвяне на игрището и за разноски по блѣскавото посрещане

на юнаците, които сж решили да направятъ честь на Варна съ решението си да бжде събора въ Варна.

Ценитъ на хлѣба:

I кач. II кач. III кач.
На 26.IV 1900 875—925. 975 гр.—20 ст.

7.VI 1900 950—1000—1050 гр.—20 ст.
6.VII 1900 900—950—1000 гр.—20 ст.
31.X 1900 1000—1050—1100 гр.—20 ст.
18.XI 1900 900—950—1000 гр.—20 ст.

Последното заседание на съвета, председателствувано отъ кмета К. Ранковъ е било на 12 | 1901 год.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание 19. VIII. 1932 г.

Заседанието се откри въ 5:20 часа сл. обѣдъ отъ г. кмета А. Брусевъ.

Присѣстваваха почти всички общ. съветници.

Ст. Савовъ: Направи предложение за откриване на лозаро-овощарска изложба въ Варна презъ месецъ септември н. г. подобно на тая устроена презъ 1929 год. отъ Варненската Окр. Постоянна Комисия, която даде много добри резултати.

Говорившия изтъкна голѣмата полза, която би дала подобна изложба за засилване на лозарския поминъкъ, който служи за прехранването на голѣма частъ отъ варненското население.

Описа съ голѣми подробности за организирането и зноса на доброкачественно грозде въ чужбина. Свърза курортна Варна съ гроздолѣчието и пр.

Направи предложение изложбата да бжде устроена подъ покровителството на Варненската община, като общинския съветъ вземе веднага решение за това.

Авр. Гачевъ — Обявява се противъ предложението на г. Ст. Савовъ.

Хр. Мирски. — Имайки предвидъ резултатитъ отъ миналата изложба подържа напълно предложението на г. Ст. Савовъ. По този начинъ ще се реализира хубавата идея още отъ времето на Д-ръ Басановичъ да се свърже морелечѣнието съ гроздолѣчието.

П. Стояновъ. — Присѣдинява се къмъ предложението на Ст. Савовъ, като го намира за временно, а още повече, че ще се използва пребиваването на английската ескадра въ Варна по това време и ще имаме възможностъ да покажемъ на чужденцитъ съ какви грозда разполагаме.

Илия Муховски. — Намира, че така уредена изложбата нѣма да даде очакванитъ резултати, тъй като Варна е закъснѣла твърде много съ своето лозарство.

Г. Трайковъ. — Подържа направеното предложение на г. Ст. Савовъ и го намира за отлично, тъй като лозарството е единъ страниченъ доходъ на голѣма частъ отъ варненското гражданство.

Съвета реши да се открие лозаро-овощарска изложба въ Лѣтния Общински Театръ подъ свое покровителство, като покани въ нея да участвуватъ и изложители отъ друш окръжи въ Царството.

Утвърдиха се нѣколко търга.

Хр. Мирски. — Направи предложение щото намиращитъ се въ складовѣтъ на комисарството

дървени въглища за напредъ да се продаватъ по 1'60 лв. поради спадане на пазарната имъ цена. Сжщо да се намали цената на второкласнитъ топли морски бани отъ 17 лв. на 12 лв.

Заседание 22. VIII. 1932 г.

Заседанието се откри въ 5:10 часа сл. обѣдъ отъ кмета А. Брусевъ.

Присѣстваваха почти всички общински съветници.

Н. Поповъ. — Направи запитване по прехвърляне мѣстото на наследницитъ на починалия телеграфопощенски чиновникъ Шиваровъ, като намира, че общинския съветъ е въведенъ въ заблуждение и че е извършена една лекомисленна работа, тъй като на комисията сж представени невѣрни данни отъ респективния агентъ, че наследницитъ на покойния Шиваровъ не живѣятъ въ Варна, а въ София.

Предлага да се спре оформяването по прехвърлянето и се върне преписката на ново разглеждане отъ комисията, като се усили съ юристъ консулта на общината.

Драгой Нейковъ. — Отъ събранитъ ми сведения, наследницитъ на покойния Шиваровъ живѣятъ въ Варна. Да се спре издаването на акта.

Хр. Мирски. — Подкрепя предложението на г. Н. Поповъ.

Аврамъ Гачевъ. — Предлага ревизия на дѣлата на комисията.

Софрони Георгиевъ. — Отговори, като даде обяснения, че комисията е водила правилно мѣстата, като е имала предвидъ издаденитъ сведения отъ служебни лица. И понеже сведенията говорятъ, че Н. Теохаровъ е бездомникъ, комисията въз основа на сведенията реши да му се даде мѣстото останало отъ покойния Шиваровъ, а още повече, че наследницитъ сж го продавали.

Следъ тия дебати реши се въпроса да се разгледа още веднажъ отъ комисията и въ едно отъ следующитъ заседания на съвета докладва.

Хр. Мирски. — Повдигна въпроса за направенитъ по контрабанденъ начинъ кжщуркитъ въ турскитъ гробища.

Софрони Георгиевъ. — Отговори по въпроса за контрабанднитъ кжщурки въ турскитъ гробища, че общинската управа е направила всичко възможно за ликвидирането на този въпросъ,

но била спзната отъ администрацията, която е обещала да даде необходимата полицейска помощ, но въ последствие отказала това.

Налбантовъ. — Отправи апелъ къмъ г. г. общинскитъ съветници да настоятъ тамъ гдето трѣбва, за да се съборятъ кжшуркигъ направени въ турскитъ гробища.

Инж. Д. Поповъ — директоръ на Общинското Електрическо Стопанство направи обстояен докладъ за състоянието на електрическото стопанство за 1931 год. и бюджета за предстоящата 1932 год. и разширенията на електрическата мрежа въ много квартали на града и околността.

Заседание на 23. VIII. 1932 г.

Заседанието се откри въ 5:20 часа пр. обѣдъ отъ г. кмета А. Брусевъ.

Присъствуваха почти всички общ. съветници.

Авр. Гачевъ. — Направи запитване, дали при откриване на заведение, гдето работятъ работници, при издаване на разрешителни, помисля ли се и за работниците и гарантира ли се тяхното здраве. Случая е съ откриването на сладкарницата въ монастыря Св. Константинъ, гдето работниците спатъ по полето и при много лошо положение и затова много отъ тяхъ сж заболѣли отъ туберкулоза.

Кмета г. А. Брусевъ обясни, че монастыря Св. Константинъ е въ района на кестришката община и че комисията е назначена отъ околийския началникъ съ представител на сжщата община.

Кондовъ. — Поиска да му се отговори по запитването за осребряването на нѣкои разписки.

Кмета г. Брусевъ — отговори, че ще му се отговори при завършването на заседанието.

Инж. Д. Поповъ. — Продължи доклада по бюджета на електрич. стопанство — 16,663,000 лв.

Кузмовъ — управителъ на общинската аптека — докладва бюджета за текущата година на общинската концесионна аптека, който възлиза на 1,000,000 лева.

Маринъ Котаровъ — председателъ на учил. настоятелство обрисова обстойно дейността на училищното настоятелство отъ приемането му отъ бияшето такова до днесъ и нуждитъ на сжщото за предстоящата финансова година при бюджетъ 15,668,000 лв.

Иванъ Миневъ — председателъ на учил. настоятелство въ Сесевмесъ, направи своя докладъ за изтеклата година и бюджета за финансовата година въ размѣръ на 532,000 лв.

Заседание на 25. VIII. 1932 г.

Заседанието се откри въ 5 и пол. часа следъ обѣдъ отъ кмета г. Брусевъ.

Присъствуваха почти всички съветници.

Кмета г. Брусевъ — отговори на питането на общинския съветникъ Кондовъ по въпроса за осребряването на авансови разписки на чиновниците, като по тяхъ нѣма абсолютно никакво престъпление.

Налбантовъ — направи запитване по въпроса за турскитъ гробища, като помоли отъ името на варненскитъ избиратели мюсюлмани, общинския съветъ да разреши повдигнатия въпросъ и да отпусне подходяще мѣсто за турски гробища.

Утвърди се нѣкои търгове и гласуваха командировки и освободиха нѣкои гаранции на общински чиновници и служащи.

Заседание на 29. 8. 1932 г.

Заседанието се откри въ 5 и пол. часа следъ обѣдъ отъ кмета г. Брусевъ.

Присъствуваха почти всички съветници.

Аврамъ Гачевъ — направи питане, защо молбата на Теню Христовъ Гуденовъ изъ гр. Варна не е докладвана още въ заседанията на общинския съветъ, а е пренебрегнато искането му.

Н. Поповъ — Присъединява се къмъ предложението на Гачева, понеже случая е много характеренъ.

Хр. Мирски. — Този въпросъ е много старъ — още отъ 1931 год., но не е зле за напредъ да се докладватъ всички молби които постъпватъ до общинския съветъ.

Кмета г. А. Брусевъ. — Да минемъ на дневенъ редъ — бюджетопроекта.

Антонъ Янковъ — повдигна въпроса за стопанското повдигане на града и за заздравяването му въ финансово отношение.

Въ заключение г. Янковъ заяви, че той съ своята група състояща се отъ 5 души нѣма да гласува бюджета, смѣтайки, че по този начинъ най-добре ще изпълни задължението си като избраникъ.

Проф. Н. Недѣлчевъ.

Гроздолѣчение и гроздови курорти

България е първостепенна лозарска страна съ своитъ приблизително 1 милионъ декара лозя и годишно производство надъ 400 милиона кгр. грозде. Но тя е първостепенна главно съ своето доброкачествено грозде, което презъ последнитъ години бѣ много добре оценено отъ европейскитъ консуматори.

Нашата страна има всички условия да снаб-

два непрекъснато населението отъ началото на м августъ до края на м ноемрий съ различни сортове грозда, зрѣещи по рано или по късно. За съжаление, ние, българитъ, не сме още добре преценили всичкото богатство, всичката полза, която може да се извлече отъ най-благоприятния нашъ плодъ — гроздето. Ако се направи една равномѣтка каква частъ се консумира отъ произве-

деното грозде въ прѣсно състояние и каква частъ се обръща въ алкохолни питиета, ще се види, че едва една десета се използва като грозде — всичко друго се обръща въ вино, спиртни напитки и оцетъ. Произведеното вино, обаче, не може да се пласира въ страната, защото е въ излишъкъ и последициите отъ това състояние на нѣщата сж хроническата криза, която, души лозарството и разстройва поминъка на лозарското население.

Ако приемемъ, че се консумира 40 милиона кгр. грозде годишно у насъ, на глава се пада, за единъ периодъ отъ четири месеца, когато може да се намѣри грозде на пазаря, едва 7 кгр. Това нищожно количество грозде съ малки усилия на заинтересованитѣ въ лозарството производство институти и сдружения може да бжде увеличено до степенъ, ако не да разреши днешната криза, поне да облекчи тежкото положение въ което се намира нашия лозаръ.

Въпросътъ съ увеличение консумацията на гроздето има две страни: 1) социална, като сръдство за подпомагане поминъка на лозарското население и 2) хигиенична, понеже гроздето съставлява безспорно една здрава и правилна храна, съдържаща елементи, отъ които нашия организъмъ се нуждае.

Тукъ ще се спремъ по-специално върху голѣмата полза за човѣшкия организъмъ отъ употреблението на прѣсното грозде. Именно тази несъмнена полза трѣбва да ни застави да търсимъ по всевъзможни пѣтица увеличението на гроздовата консумация.

Гроздето е не само приятно за ядене десертъ; то е истинска храна, благодарение захаритѣ, органическитѣ и минерални вещества, които съдържа. То е богато и на витамини. Съдържащитѣ се въ гроздето захари — гликоза и леулоза, въ размѣръ около 18 на сто, му придаватъ голѣма хранителна стойностъ, която, пресмѣтната за 1 кгр. грозде, се равнява на 774 калории, съответстващи на 1190 гр. картофи или 1105 гр. млѣко или 387 гр. месо или 297 гр. хлѣбъ. Това грубо сравнение, обаче, не е сполучливо, защото гроздето, освенъ калоритѣ, които развива въ човѣшкия организъмъ съдържа още редица полезни съединения, като киселини, соли и пр. Къмъ това трѣбва да се прибави пикочегонното въздействие на винената киселина и нейнитѣ соли, промѣната на цѣлата флора въ червата и други ефекти, които ние не можемъ да предвидимъ.

Ето защо, освенъ хранителния ефектъ, гроздето указва и лѣчебенъ такъвъ. Ефикасността на гроздолѣчението е била известна още на ста-

ритѣ народи. Диоскоридъ, съвременникъ на Нерона е писалъ първи за гроздолѣчението въ своитѣ петъ книги „de materia medika“. По-късно Плиний стари е публикувалъ презъ 70-та год своитѣ наблюдения върху гроздовата мжстъ въ „Naturalis Historia“, книга 23. Галиенъ, презъ 164, изброява ползата отъ гроздето за човѣшкото тѣло, а Хипократъ, въ V вѣкъ пр. Христа, препоръчва гроздовата мжстъ при болести на очитѣ.

Презъ сръднитѣ вѣкове нѣколко медици сж се изказали похвално за гроздолѣчението, а именно Nyeronymus Fragus въ Hornbach презъ 1554 г., Adamus Lonicerus въ Франкфуртъ, презъ 1554 г., Dodonaeus въ Анверсъ презъ 1616, Jacobus Theodorus Tabernaemontanus въ Базелъ презъ 1687 г. Измежду днешнитѣ медици ще цитираме Д-ръ Raphaël Hausmann, който първи е написалъ гроздолѣчението, практикувано въ Мерано съ тиролски грозда.

Отъ петдесетина години насамъ този начинъ на лѣкуване се практикува въ Швейцария (Бернъ, Лозана, Женева, Монтрѣо, Вевер, Еглъ и Сионъ, въ долината на Рона), по-късно въ Германия и Италия.

Тукъ ще предадемъ начина на гроздолѣчението въ гроздовия курортъ Баденъ-Баденъ (Германия), както и по специално болеститѣ, които сж обектъ на лѣкуване.

Отъ една страна гроздето се препоръчва при липса на апетитъ, малокръвие, хронически катаръ на червата, отъ друга страна при затлъстяване, подуване на черния дробъ, хемороидално състояние, хронически запекъ, хронически бронхиаленъ катаръ и катаръ на мехурия, възпаление на бѣбречното легенче, бѣбречни камъни, екзема, приковивна трѣска и воднянка. Въ много случаи при всичкитѣ тѣзи болести е могло да се помогне съ гроздолѣчение, тогава, когато други видове лѣкуване сж останали безрезультатни.

За да се постигне целта при всички тѣзи различни заболявания, лѣкуването съ грозде трѣбва, естествено, да започне и продължи по най-различенъ начинъ.

Поменатитѣ болести могатъ да се подредятъ въ три групи и съобразно съ това да се практикуватъ при режима на гроздолѣчение.

1) *Лѣкуване съ грозде за засилване.* Малокръвни, слаби, безъ апетитъ хора, особно реконвалесцентни (оздравяващи отъ тежки болести), малокръвни момичета, които не понасятъ желѣзо, се каратъ да ядатъ презъ време на гроздобера, значи презъ августъ, септември и октомври,

Варненскиятъ губернаторъ

Драганъ Цанковъ

(Изъ архивата на Варн. Народ. Музей)

Тукъ даваме мѣсто на едно официално писмо подъ № 66 отъ 9 юний 1879 г. на варненския руски вицеконсулъ до руския дипломатически агентъ г-нъ Давидовъ въ София, относно езика за водене кореспонденцията между губернаторството и чуждестраннитѣ консули въ града.

Ето самото писмо.

Господинъ Д. Цанковъ, който е назначенъ на мѣстото на г. Баумгартена варненски губернаторъ, презъ тая седмица встѣпи въ управление на повѣрения му край. Тѣй, съ изключение на полицаймейстора и управителя на губернаторската канцелария, оставени на своитѣ мѣста до м. юлий, цѣлото управление на губернията се намира въ ржцетѣ на български чиновници

За своето встѣпване въ длъжностъ и за назначаването, по тоя случай, за приема на гражданскитѣ власти и консулското тѣло г. Цанковъ е издалъ заповѣдь, която, така сжщо, я разпратилъ и на всички консули. Тѣй като тая заповѣдь е написана въ обща форма и на български езикъ, то австрийскиятъ вицеконсулъ, подържанъ отъ нѣкои изъ своитѣ другари, явилъ се предъ губернатора день по-рано отъ приема на консулитѣ, и му изказалъ желание, шото заповѣдта да била написана въ форма на писмо до тѣхъ и при това на френски езикъ. Като приелъ на драго сърдце първото предложение, г. Цанковъ отказалъ въ второто, като при това заявилъ на г. Тедески, че въ сила на даденитѣ му инструкции, той ще води кореспонденцията съ чуждестранитѣ агенти на български езикъ.

Като направили на другия день официално посещение на губернатора съгласно уговорената форма на облеклото, консулитѣ повторно и задружно молили г. Цанкова да кореспондира съ тѣхъ въ отношенията си не на български, а на френски езикъ, който се счита за международенъ; но новиятъ губернаторъ категорически имъ отказалъ на това искане, не основано даже на обичая, тѣй като бившитѣ турски мютесарифи на Варна всѣкога сж водили кореспонденцията съ чуждестранитѣ агенти на своя езикъ.

А. И-ий.

толкова грозде между закуската, обѣда и вечерята, колкото могатъ да понасятъ.

Количеството варира между $\frac{1}{2}$ и 2 кгр. Подходящото време е единъ часъ преди закуската и срѣдата между закуската и обѣда. Отначало пациента изяжда по $\frac{1}{8}$ кгр. наведнажъ като увеличава това количество постепенно до $\frac{1}{2}$ кгр. и по-вече. Лѣкуването трѣбва да продължава седмици наредъ, като се предполага, че пациента понася това лѣкуване, при което самочувствието и теглото му се оправятъ, като известни смущения, които ще се споменатъ по-после, спиратъ или могатъ да се надвиятъ.

2) *Лѣкуване за прочистване.* При това лѣкуване се касае до изключително или почти изключително хранене съ грозде. Тѣсти хора, хемороидални и прѣкомѣрно отхранени аполлектици се хранятъ, ако могатъ да издържатъ подобенъ режимъ, седмици наредъ само съ грозде, бѣлъ хлѣбъ и вода. На закуска тѣ изядатъ по $\frac{1}{2}$ кгр. грозде съ 50—100 гр. бѣлъ хлѣбъ, на обѣдъ 1—2 кгр. грозде и 100 гр. бѣлъ хлѣбъ, на вечеря $\frac{1}{2}$ до 2 кгр. грозде и 50 гр. бѣлъ хлѣбъ и пиятъ между тѣзи ядения слабо алкалична вода, като Емска вода или Еванъ. Дневното количество грозде може да се покачи до 3, 4 даже 6 кгр.

3) *Противотелно лѣкуване,* което държи срѣдно мѣсто между първитѣ два начина. При този начинъ се дава възможностъ на бронхитици, болни отъ бѣбречни камъни, отъ болестъ на мехура, копривча треска и др. да получаватъ ктмъ обикновената си храна толкова грозде между другитѣ ядения, шото количеството на пикочѣта да се увеличи и да има леко ходене по вѣтъ. Благоприятното действие върху болнитѣ органи проличава на гретата или четвъртата седмица, ако пациента е подходящъ за лѣкуване съ грозде.

(Следва).

Комисарство по прехраната при Варнен. град. община

Обявява се на интересующитѣ се, че на 5. IX 1932 г. 17 часа ще приема писмени оферти затворени и написани предложения за отсичане и превозване на дървесната маса отъ общинското сечище „Кетенликъ“ надъ „Пейнирджикъ“ отъ около 1200 декара, както и за приготвление на колци за лозя и дървени въглища отъ кастрежа, който ще се получи отъ сжшото сечище и превозването имъ до складоветѣ на Комисарството въ Варна. Цѣлото предприятие възлиза на около 800000 лева и е недѣлимо т. е. ще бжде отдадено на едно лице, който предложи най-износни условия по отдѣлно.

- а) за изсичане и превозване на дървата.
- б) за изготвяне и превозване на колцитѣ
- в) за изготвяне и превозване на дървени въглища.

Желающитѣ да наематъ предприятието наедно съ предложението си трѣбва да представятъ банкова гаранция на стойност отъ лева 50000. За правоучастие въ наддаването, а следъ възлагането на предприятието, ще се довнесатъ още до следващото се до 8 на сто отъ цѣлото предприятие.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ канцеларията на Комисарството по прехраната.

Разноснитѣ по публикацията на настоящето, сж за смѣтка на предприемача.

Отъ комисарството по прехраната.

КОМИСАРСВТОТО по ПРЕХРАНАТА съобщава на гражданитѣ, че намали цената на дървениятѣ въглища на 1'60 лв. килограма. За по голѣми количества доставката франко дома. Въглищата сж първокачественни — калемъ, тази годишна реколта. Продаватъ се безъ продоволствени карти въ дървения складъ задъ Пожарн. команда.

Отъ комисарството.

НАЧИНАЯ отъ днесъ работното време въ всички служби въ общината започва сутринъ отъ 8—12 и отъ 2—6 ч. сл. об.

МЛАДЕЖИТѣ отъ 12 трудовъ наборъ, които не сж си получили съобщения, за да се явятъ предъ облагателната комисия, да ги получатъ отъ общината стая № 12.

Варненския общински вестникъ е единствения въ Варна, който изразява най вѣрно и точно общата стопанска, финансова, благоустройствена и културна политика на общината.

Гриждани, следете вашия органо — Варнен. общ. вестникъ.

Годишенъ абонаменъ — 55 лева.